

Gud er retfærdig og retfærdiggør

Det er ubestridt blandt nogle teologer, at Gud erklærer mennesket 'som om han var' bare ved hjælp af tro på Kristus, det vil sige, de har taget forbehold. For nogle, og blandt dem fremhæver vi Dr. Scofield, 'Gud erklærer synderen som retfærdig', det vil sige han hævder, at Gud 'ikke gør mennesket retfærdigt'.

Gud er retfærdig og retfærdiggør

Ordet 'retfærdiggørelse' (Dikaiosis), når det bruges af apostelen Paulus, henviser til hvad der er sandt, på samme måde som salmisten David bruger ordet 'retfærdiggørelse' (hitsdik) til at henviser til Gud, fordi han virkelig er retfærdig.

Apostelen Paulus bruger et græsk ord, der har samme betydning som det hebraiske ord 'retfærdiggørelse' for at henviser til kristne, fordi de virkelig er retfærdige "... så du er retfærdiggjort, når du taler ..." (Rom. 3: 4; Sl 51: 4) . De, der tror, □□skabes igen i en ny og specifik tilstand: sand retfærdighed og hellighed (Ef 4:24).

Udtrykkene brugt i Det Nye Testamente til retfærdiggørelse på græsk er: Dikaios (bare); Dikaiosis (begrundelse, forsvar, krav på ret) og; Dikaioo (at have eller anerkende som fair). I Det Gamle Testamente er udtrykket hitsdik, hvilket betyder at erklære i retten, at nogen overholder loven (2 Mos 23: 7; 5 Mos 25: 1; Ordsp 17:15; Is 5:23).

Når Gud erklærer, at mennesket er retfærdigt, det vil sige, han retfærdiggør, erklærer han, hvad der er sandt, for Gud kan

ikke lyve.

Hvorfor ovenstående udsagn? Fordi det er fastslået blandt nogle teologer, at Gud erklærer mennesket 'som om han var' bare ved hjælp af tro på Kristus, det vil sige, han tager forbehold. For nogle, og blandt dem fremhæver vi Dr. Scofield, 'Gud erklærer synderen som retfærdig', det vil sige, han bekræfter kategorisk, at Gud 'ikke gør mennesket retfærdigt'.

"Den troende synder er retfærdiggjort, dvs. behandles som retfærdig (...) Retfærdiggørelse er en handling af guddommelig anerkendelse og betyder ikke at gøre en person retfærdig ..." Scofield Bible with References, Rom 3:28, s. 1147.

Nu ville Gud aldrig erklære, at mennesket er retfærdigt, da han faktisk ikke er i en retfærdig tilstand. Det er utænkeligt, at Gud erklærer og behandler det retfærdige som han ikke gør retfærdigt som retfærdigt. Hvordan kunne Gud genkende noget, der ikke er som det er?

Vi ved, at Gud har magten til at indkalde ting, der ikke er som om de allerede var (Rom. 4:16), men han ville aldrig erklære synderen for retfærdig. "Fra falske ord vil du gå væk, og du vil ikke dræbe de uskyldige og retfærdige; for jeg vil ikke retfærdiggøre de onde "(2 Mos 23: 7).

Hvis Gud ikke retfærdiggør de onde, hvordan er det så muligt for synderen at blive erklæret retfærdig?

Apostelen Paulus sagde med rette, at "syndens retfærdiggjorte er død" (Rom. 6: 2-7). Hvis det første udsagn er sandt, er det andet også sandt, da det andet afhænger af det første.

På denne måde oversætter ordet 'retfærdiggjort' en sand idé, da alle, der troede, døde sammen med Kristus.

Når apostelen Paulus bruger ordet 'retfærdiggørelse', har han i tankerne noget, der er sandt, det vil sige den, der er død,

er fuldt ud retfærdiggjort for synd!

Hvis den gamle mand blev korsfæstet med Kristus, hvem er da retfærdiggjort (erklæret retfærdig) af Gud?

Vi ved, at Kristus blev udfriet på grund af menneskehedens synder, og at når de tror på ham, dør de og begraves.

Vi ved, at Jesus rejste sig fra de døde, og at de, der troede, rejste sig sammen med ham "Hvis du allerede er rejst med Kristus, så søg det ovenstående, hvor Kristus sidder ved Guds højre hånd" (Kol 3: 1) .

'Retfærdiggørelsen' (retfærdig erklæring) falder på den nye mand, der rejser sig sammen med Kristus fra de døde. Kun den nye skabning erklæres lige foran Gud, for den blev skabt på ny i sand retfærdighed og hellighed.

Synderen vil aldrig blive erklæret retfærdig, for den gamle mand, som er synderen, vil blive korsfæstet med Kristus "for vi ved dette, at vores gamle mand blev korsfæstet med ham ..." (Rom. 6: 6). Synderen vil aldrig blive retfærdiggjort for Gud, men dør gennem Kristi kors.

Synderen, der accepterer Kristi offer gennem tro (evangelium), dør sammen med ham, og når han rejser sig, opstår en ny skabning (skabt) ifølge Gud i sand retfærdighed og hellighed. Dette nye menneske erklæres lige foran Gud.

Ordene oversat 'retfærdiggør' og 'retfærdiggørelse' betyder 'gør retfærdig', 'gør retfærdig', 'erklær retfærdig', 'erklær lige' eller 'erklær fri for skyld og fortjener straf'. Når Gud skaber det nye menneske i sand retfærdighed og hellighed, udfører han alle de handlinger, der er beskrevet i verbene ovenfor.

Kun den, der er skabt retfærdigt, kan modtage denne erklæring fra Gud, det vil sige kun det nye menneske, skabt ifølge Gud, kan modtage erklæringen fra Gud: han er retfærdig.

“Og ifør dig det nye menneske, som ifølge Gud er skabt i sand retfærdighed og hellighed ...” (Ef 4:24).

Det nye menneske skabt af Gud gennem Kristus Jesus, det vil sige, som rejste sig fra de døde, er skabt i sand retfærdighed og hellighed, så når Gud erklærer ham retfærdig, taler han om, hvad der er sandt, om en fuld og effektiv tilstand i dag.

“Han blev udfriet for vores synder og blev rejst til vores retfærdiggørelse” (Rom. 4:25);

“... Fordi den døde er retfærdiggjort fra synden” (Rom. 6: 7)

Når man ser på disse to vers, er det klart, at Jesus blev frelst på grund af synders synd (hvis menneskeheden ikke havde syndet, ville der ikke være behov for, at Kristus skulle dø), og ved at dø sammen med ham, bliver Guds retfærdighed opfyldt, da synderen modtager det, der bestemmes af Guds retfærdighed: døden.

Derefter bliver den døde født af Gud og rejser sig til Guds Faders ære, for de, der tror, rejser sig sammen med Kristus. På denne måde er han retfærdiggjort eller erklæret retfærdig, for til det formål rejste Kristus sig fra de døde: ‘han rejste sig til vores retfærdiggørelse’ (Rom 4:25).

Hvis man ikke accepterer argumentet om, at kristne virkelig er retskafne, må man også konkludere, at Kristus ikke rejste sig. Hvis Kristus opstod, er det et faktum, at kristne rejste sig sammen med ham og erklæres retfærdige.

Når den gamle mand dør sammen med Kristus, er Gud retfærdig. Når Gud skaber det nye menneske, er han retfærdiggøreren. Uden nogen modsigelse: Han er retfærdig og retfærdiggør.

Bibelen siger, at alle, der tror på Jesus, får magt til at blive (skabt), Guds børn. Den gamle mand blev korsfæstet, dræbt, begravet, og en ny mand dukker op fra de døde. Denne nye mand erklæres retfærdig.

Paulus gav udtryk for, at "den, der er død for synd, er lige foran Gud", fordi tilstanden af at være død for synd er den samme som at være "levende" for Gud. Den, der skabes på ny gennem evangeliet, som er Guds kraft for enhver, der tror, er retfærdiggjort (erklæret retfærdig), for han er en ny skabning skabt i sand retfærdighed og hellighed.

For netop dette erklærer Paulus: "Hvem for vores synder blev udfriet og rejste sig for vores retfærdiggørelse" (Rom. 4:25).

Den mand, der erklæres retfærdig over for Gud, er ikke den, der døde, men den, der rejste sig fra de døde, det vil sige den nye skabning, der er skabt igen i Kristus.

Når apostelen Paulus siger, at den, der er død, er retfærdiggjort fra synd, har han tanken om følgende vers i tankerne: "For det er Kristus, der døde, eller rettere, han, der rejste sig fra de døde, som er ved Guds højre hånd og også forbøn for os" (Rom. 8:34).

Den, der er død for synd, (eller rettere), som er opstået med Kristus, er blevet retfærdiggjort, det vil sige erklæret retfærdig for Gud.

Nogle mener, at erklæringen om retfærdighed fra Guds side vil være effektiv i fremtiden, og at mennesket i øjeblikket kun har en erklæring om, hvad der vil ske senere. Begrundelse er ikke sådan.

"Retfærdiggørelse er en erklæring fra Gud angående tilstanden for den nye skabning foran ham"

Alle, der tror, er bemyndiget til at blive Guds børn, børn, der ikke er født af kødets vilje eller af menneskets eller blodets vilje. Disse er født af Ånden, skabt i overensstemmelse med Gud i sand retfærdighed og hellighed (Joh 1:12-13).

Da kun de, der er født i retfærdighed og hellighed, er sande, erklæres de retfærdige for Gud (Ef 4:24). Gud er retfærdiggørelsen for dem, der tror på Kristus.

Salmisten kunne kun genkende sine fejl som en måde at erklære Guds retfærdighed på. Enhver kan ikke gå ud over hvad salmisten gjorde.

Men før Gud erklærer manden retfærdig, gør han noget ekstraordinært: den forudbestemte straf pålægges de skyldige (døden), genererer en ny skabning gennem sin magt (evangeliet) og erklærer det nye menneske retfærdig over for ham.

Ved retfærdiggørelse bliver Guds mangfoldige visdom kendt blandt fyrstedømmer og kræfter!